

შეტყობინება მეთორმეტე

ვიცხოვროთ ქრისტეთი როგორც კეთილი მიწით ტაძართან ერთად, ღმერთის საცხოვრებლით, და ქალაქით, ღმერთის სამეფოთი, როგორც მისი შედეგით, ტკობის სიცოცხლით

ადგილები წერილიდან: 2 კორ. 13:14; 1:12; 4:15; 6:1; 8:1, 9; 9:8, 14; 12:9

1. კორინთელთა მიმართ პირველ წერილში ისრაელის შვილების ისტორია ძველ აღთქმაში გამოყენებულია როგორც წინასახე ახალი აღთქმისეული მორწმუნეებისა (5:7-8; 10:1-13), მაგრამ კორინთელთა მიმართ პირველ წერილში არ არის მითითება კეთილმიწაზე, რადგან, სულიერი თვალსაზრისით, სინამდვილე კეთილი მიწისა არის კორინთელთა მიმართ მეორე წერილში:

ა. სინამდვილე კეთილი მიწისა კორინთელთა მიმართ მეორე წერილში არის თვით ქრისტე როგორც ღვთაებრივი მადლი; მადლი უფლისა იესო ქრისტესი – არის ცენტრალური აზრი და თემა კორინთელთა მიმართ მეორე წერილისა – 13:14; 1:12; 4:15; 6:1; 8:1, 9; 9:8, 14; 12:9.

ბ. გამოთქმა „*მე არა, არამედ ღმერთის მადლი*“ 1 კორ. 15:10-ში იგივეა, რაც გამოთქმა „*მე არა... არამედ... ქრისტე*“ გალ. 2:20-ში; მადლი, რომელმაც აღძრა მოციქული და რომელიც მოქმედებდა მასში, იყო არა რაღაცის გაგება ან ნივთი – ეს იყო ცოცხალი პიროვნება (იოანე 1:16-17), აღმდგარი ქრისტე, ღმერთი მამის განკაცება (კოლ. 2:9; იოანე 14:7-11), რომელიც გახდა ყოვლისმომცველი მაცოცხლებელი სული (1 კორ. 15:45ბ; 2 კორ. 3:17), რომელიც მკვიდრობდა მოციქულში მისი გამამდიერებელი ტკობისათვის (2 ტიმ. 4:22; 2:1).

გ. მადლი არის ღმერთი ქრისტეში როგორც სული, მოცემული ჩვენთვის ჩვენი ტკობისათვის, რომელიც გვანიჭებს ჩვენ ენერჯიას, გვაძლევს ჩვენ შესაძლებლობას, გვამარაგებს ჩვენ და გვამტკიცებს ჩვენ, რათა ჩვენ გავუმკლავდეთ ნებისმიერ უსიამოვნებას, მოსაწონი ვიყოთ ნებისმიერი ვითარებისათვის, მოვითმინოთ ნებისმიერი დამოკიდებულება, მივიღოთ ნებისმიერი გარემოცვა, ვიმუშაოთ ნებისმიერ პირობებში და გამოვიყენოთ ნებისმიერი შესაძლებლობა, რათა ვიყოთ კარგი სახლმმართველები, რომლებიც არიგებენ ღმერთის მრავალფეროვან მადლს სხვებში ეკლესიის როგორც ღმერთის სახლის და ღმერთის სამეფოს ასაშენებლად – 1 კორ. 15:10; 2 კორ. 1:3-12; 12:7-9; 1 პეტ. 4:10; ეფეს. 3:2.

II. ჩვენ უნდა დავინახოთ, როგორ ვიცხოვროთ ასეთი სიცოცხლით ღმერთის თვალში, რომელიც ნებას მოგვცეს ჩვენ დავტკბეთ ყოვლისმომცველი ქრისტეთი, რომელიც ნაჩვენებია კეთილი მიწის წინასახეში – კოლ. 1:12; 2:6-7ა:

ა. ჩვენ უნდა ვიცხოვროთ სიცოცხლით, რომელშიც ჩვენ ვშრომობთ ქრისტეზე, ქრისტეთი პირადი ტკობის სიცოცხლით, რათა ჩვენ დავტკბეთ მისით ერთობლივად ქრისტეს სხეულის როგორც ტაძრის, სახლის, ცოცხალი ღმერთის ასაშენებლად – 1 კორ. 3:17; 1 ტიმ. 3:15.

ბ. ღმერთის ნება არის ის, რომ ჩვენ ვტკბებით ქრისტეთი (ებრ. 10:5-10; 1 კორ. 1:9); ჩვენ უნდა ვესწრაფოთ, დავტკბეთ ქრისტეთი და განვიცადოთ ის გარკვეულ სიტუაციაში (ფილიპ. 3:7-14).

გ. ქრისტე არის განუსაზღვრელად მდიდარი, მაგრამ ეკლესია დღეს იტანჯება სიღარიბეში, რადგან უფლის შვილები არიან ზარმაცები – ივან. 6:6-11; 24:30-34; 26:14; მათე 25:26, 30.

- დ. როდესაც ჩვენ მივდივართ კრებაზე, რათა თაყვანი ვცეთ უფალს, ჩვენ არ უნდა მივიდეთ ცარიელი ხელებით; ჩვენი ხელები უნდა იყოს სავსე ქრისტეს ნაყოფებით – რჯლ. 16:15-16:
1. ჩვენ უნდა წარმოვქმნათ ის საკმარისი რაოდენობით, რათა დარჩეს სიჭარბე ღარიბისათვის და საჭიროების მქონესათვის, მღვდლებისა და ლევიანებისათვის, და ამასთან ერთად საუკეთესო მისი ნაწილი – თვითონ უფლისათვის – 15:11; 18:3-4; 12:11.
 2. თაყვანი ვცეთ ღმერთს ქრისტეთი – ნიშნავს თაყვანი ვცეთ მას ერთობლივად ღმერთის ყველა შვილთან ერთად, დავტკბეთ ქრისტეთი ერთმანეთთან და ღმერთთან ერთად – 1 კორ. 14:26.
- ე. თუ ჩვენ გვინდა, ვიყოთ გამარჯვებულები, ჩვენ უნდა ვიშრომოთ ქრისტეზე როგორც ჩვენს კეთილ მიწაზე, მოვიპოვოთ ქრისტე როგორც ჩვენი ტბობა:
1. ყოველ დილით ჩვენ უნდა გულწრფელად მიუძღვნათ ჩვენი თავი უფალს უბრალოდ იმისათვის, რომ დავტკბეთ მისით და განვიცადოთ ის – შდრ. ფილიპ. 3:13-14.
 2. ყოველ დღე ჩვენ უნდა დაუთმოთ დრო იმას, რომ ვიყოთ უფალთან სხვებისგან განცალკევებულად და საიდუმლოდ, გვქონდეს დაფარული ურთიერთობა მასთან – მათე 14:22-23; 6:6; გამ. 33:11ა.
 3. ჩვენ უნდა ყოველ დღე დილით ადრე დავტკბეთ უფლით სიტყვაში, რათა ჩვენ ყოველდღიურად გვქონდეს ახალი დასაწყისი – ფსალ. 119:147-148.
 4. ჩვენ გულმოდგინედ უნდა ვიმუშაოთ ცოდვებზე, რათა არაფერი არ იდგეს ჩვენსა და უფალს შორის – 1 იოანე 1:7, 9; შდრ. ეზეკ. 1:22, 26.
 5. ჩვენ უნდა ყოველ წუთს შევინარჩუნოთ ჩვენი ურთიერთობა უფალთან, ვიცხოვროთ ღოცვის სიცოცხლით – 2 კორ. 13:14; ფილიპ. 4:6-7; გოდ. 3:55-56; შდრ. მათე 11:25-26
 6. ჩვენ უნდა გამოვისყიდოთ ჩვენი დრო და დავხარჯოთ ჩვენი ძალა იმაზე, რომ გავიჟღინთოთ და გავიმსჭვალოთ ღმერთის წმიდა სიტყვით – 2 ტიმ. 3:16-17; კოლ. 3:16.
 7. ჩვენ უნდა გამოვისყიდოთ დრო, რათა ავივსოთ სულში, ყოველთვის ვიხაროთ, განუწყვეტილად ვილოცოთ და ყველაფერში მადლიერი ვიყოთ – ეფეს. 5:18; 1 თესლ. 5:16-19.
 8. იმისათვის, რომ განვიცადოთ ქრისტეს როგორც კეთილი მიწის სიმდიდრე, ჩვენი სული უნდა უფლობდეს ჩვენზე, გვიხელმძღვანელოს ჩვენ, მიგვმართოს ჩვენ, გვამოძრავოს ჩვენ და წაგვიძღვეს ჩვენ – 2 კორ. 2:13.
 9. იმისათვის, რომ განვიცადოთ ქრისტეს როგორც კეთილი მიწის სიმდიდრე, ჩვენ უნდა ვიცხოვროთ პიროვნებაში, თანდასწრებაში, სახეში, ქრისტესი – მუხ. 10; 4:6-7; 3 მეფ. 3:16-18; 12:2ა:
 - ა). იმისათვის, რომ მოვიპოვოთ ქრისტე როგორც ყოველისმომცველი მიწა, ჩვენ უნდა ვიყოთ მისი პიროვნების, მისი თანდასწრების ხელმძღვანელობის ქვეშ – გამ. 33:14.
 - ბ). ვინაიდან პავლე ცხოვრობდა ქრისტეს პიროვნებაში, ის განიცდიდა ქრისტეს როგორც უცვლელობას (2 კორ. 1:17-20), როგორც თვინიერებასა და სირბილეს (10:1), როგორც ჭეშმარიტობას (11:10), როგორც ძალას (12:10; 13:4), როგორც მადლს (მუხ. 14) და როგორც მას, ვინც ლაპარაკობს მასში (მუხ. 3; შდრ. 2:17).

10. ჩვენ მივიღებთ ქრისტეს როგორც მადლს, სინამდვილეს კეთილი მიწისა, წმიდა სულის დამამსხვრეველი და შემადგენელი სამუშაოს მეშვეობით, რომლის შედეგადაც ჩვენი შინაგანი არსება შენდება ახლიდან ღვთაებრივი სამებით – 12:7-10; 13:14.

III. ჩვენ უნდა შევიკრიბოთ ერთად, რათა გამოვაგლინოთ ის ქრისტე, რომელზეც ჩვენ ვწმინდებით, ქრისტე, რომლითაც ჩვენ დავტკბებით და რომელიც ჩვენ განვიცადეთ – რჯლ. 14:22-23:

- ა. როდესაც ჩვენ პირადად ვტკბებით ქრისტეთი ჩვენს ყოველდღიურ ცხოვრებაში ჩვენი ერთობლივი ტკობისათვის მისით ჩვენი კრებების ცხოვრებაში, ღმერთი არის ჩვენ შორის და ჩვენ ვართ მისი საცხოვრებელი და მისი სამეფო.
- ბ. როდესაც ჩვენ ვტკბებით ქრისტეთი ასეთ ღონეზე, ეკლესიური კრებები სავსე იქნება ღმერთით და ყველაფერს, რითიც ჩვენ ვართ დაკავებული კრებაზე, მოაქვს და გადასცემს ადამიანებს ღმერთს, რათა ისინი აივსონ ღმერთით – 1 კორ. 14:25.
- გ. ნამდვილი თაყვანისცემა ღმერთისა, განხორციელებული მისი ადამიანების მიერ, ხდება მაშინ, როდესაც ყველა სავსეა ქრისტეთი, ანათებენ ქრისტეთი და გამოავლენენ ქრისტეს, რომელზეც ისინი შრომობდნენ.
- დ. ჩვენ ყოველთვის მზად უნდა ვიყოთ, რომ რაღაც ვთქვათ ყველა კრებაზე როგორც ნებაყოფლობითი შესაწირავი ღმერთისათვის და ყველა იქ მყოფისათვის – მუხ. 26:
 - 1. სანამ კრებაზე მივალთ, ჩვენ უნდა მოვემზადოთ ამ კრებისათვის, მოვამზადოთ რაღაც მიღებული უფლისგან; მოვამზადოთ ეს ჩვენ შეგვიძლია ან მისი განცდით, ან მისი სიტყვით ტკობით და მასთან ურთიერთობით ღოცვაში.
 - 2. კრებაზე მისვლისას, ჩვენ არ უნდა ველოდოთ შთაგონებას; ჩვენ უნდა ვავარჯიშოთ ჩვენი სული და გამოვიყენოთ ჩვენი განსწავლული გონება, რათა ვიფუნქციონიროთ, წარმოავდგინოთ ის, რაც ჩვენ გავუმზადეთ, უფალს მისი დიდებისათვის და დაკმაყოფილებისათვის და ყველა იქ მყოფისათვის მათი სარგებლისათვის: მათი გაბრწყინებისათვის, კვებისა და აშენებისათვის – მუხ. 321-32.

IV. ჩვენ უნდა შევიკრიბოთ უფლის შეილებთან ერთად ერთობლივი თაყვანისცემისათვის იმ ადგილას, რომელიც ამოირჩია უფალმა, – ჩვენს სულში და უნიკალურ ნიადაგზე ერთობისა – რჯლ. 12:5, 11, 13-14, 18; 16:16; იოანე 4:24:

- ა. პირველ რიგში, ღმერთის წმიდა ადგილი, მისი სამკვიდრებელი, არის ჩვენს სულში (ეფეს. 2:22), და შემდეგ, ის არის ეკლესია (1 ტიმ. 3:15); ამიტომ, იმისათვის, რომ შევიდეთ წმიდა ადგილას ღმერთისა, ჩვენ უნდა მივბრუნდეთ ჩვენი სულისკენ და მივიდეთ ეკლესიის კრებაზე; ჩვენს სულში და ეკლესიაში ჩვენ მივიღებთ ღვთაებრივ გამოცხადებას და ვპოულობთ პასუხს ჩვენს ყველა პრობლემაზე (ფსალ. 73:16-28).
- ბ. ჩვენ უნდა შევინარჩუნოთ უნიკალური ერთობა ქრისტეს სხეულისა ერთობის ჭეშმარიტ ნიადაგზე:
 - 1. ეკლესიური ცხოვრების პრაქტიკა არის ის, რომ ერთი ეკლესია არსებობს ერთ ქალაქში, ერთ ქალაქზე მოდის მხოლოდ ერთი ეკლესია – საქმე. 8:1; 13:1; 1 კორ. 1:2; გამოცხ. 1:11.
 - 2. ერთობის ნამდვილ ნიადაგზე, ჩვენ ვტკბებით უფლით როგორც ცხებულების ზეთით, გამაახლებელი ცვარით და სიცოცხლის აღთქმული კურთხევით – ფსალ. 133.
- გ. არის ოთხი განმასხვავებელი ნიშანი იმ ადგილისა, რომელიც ამოირჩია უფალმა:

1. იმ ადგილას, რომელიც აირჩია უფალმა, არ უნდა იყოს არაფერი სხვა სახელი გარდა ქრისტეს სახელისა – რჯლ. 12:5; გამოცხ. 3:8.
2. ადგილი, ამორჩეული უფლის მიერ, ავსებულა სულის ვარჯიშით – ეფეს. 2:22; იოანე 4:24; 1 ტიმ. 4:7; 1 კორ. 14:32.
3. ადგილი, ამორჩეული უფლის მიერ, – არის ადგილი ქრისტეს სიმდიდრით ტკობისა – რჯლ. 12:7, 18; ფსალ. 36:8-9.
4. ადგილი, ამორჩეული უფლის მიერ, – არის ადგილი სისხარულის – რჯლ. 12:7, 12, 18; ფსალ. 42:4; 122:1.

V. ჩვენ მიერ ქრისტეს ყოვლისმომცველი სიმდიდრით, როგორც კეთილი მიწით, ტკობის შედეგი არის ეკლესია როგორც ტაძარი, ღმერთის საცხოვრებელი, და როგორც ქალაქი, ღმერთის სამეფო – ეფეს. 2:21-22:

- ა. დედამიწა მის ტაძართან და ქალაქთან ერთად არის ცენტრი ღმერთის გეგმისა – 3 მეფ. 8:48 და შენიშვნა 1:
 1. მიწა არის თვითონ ქრისტე, ხოლო ტაძარი და ქალაქი არის სისავსე ქრისტესი, ეკლესიის, რომელიც არის მისი სხეული – ეფეს. 1:22-23; 2:21-22.
 2. ტაძარი განკუთვნილია ღმერთის გამოხატულებისათვის, ხოლო ქალაქი – ღმერთის ბატონობისათვის; ეს ასრულებს ღმერთის მარადიულ ჩანაფიქრს – დაბ. 1:26.
- ბ. ძირითადი ასპექტები ღმერთის სახლისა, ღმერთის საცხოვრებლის მისი გამოხატულებისათვის, საუბრობს ღმერთის თანდასწრებაზე:
 1. ღმერთის სახლი არის ადგილი ღმერთის თანდასწრებისა, რომელიც არის ღმერთის დიდება (ფსალ. 26:8; 29:9), ღმერთის სილამაზე (27:4, 8) და ღმერთის სიმდიდრე (36:8-9).
 2. ღმერთის სახლი არის ადგილი გამოცხადებისა და ღმერთის პასუხისა – 73:16-17; 3:4; 18:6.
 3. ღმერთის სახლი არის ჩვენი საიდუმლო ადგილი – 27:5; შდრ. 31:20; 84:3.
 4. ღმერთის სახლი – არის ადგილი, სადაც ჩვენ შეგვიძლია ვიყოთ დარგული, სადაც ჩვენ ვყავილობთ და მოგვაქვს ნაყოფი – 92:13-14.
 5. ღმერთის სახლი არის წყაროების ადგილი – 87:7.
 6. ღმერთის სახლი არის ადგილი, სადაც ჩვენ ვდებულობთ ძალას – 68:35; 96:6.
 7. ღმერთის სახლი არის ადგილი, სადაც ჩვენ ვერწყმებით ღმერთს – 92:10.
 8. ღმერთის სახლი არის ადგილი, სადაც ღმერთი არის ჩვენი ხვედრი – 73:26.
- გ. ძირითადი ასპექტები ღმერთის ქალაქისა, ღმერთის სამეფოსი ღმერთის ბატონობისათვის, საუბრობენ ღმერთის ძალაუფლებაზე:
 1. ღმერთის ქალაქი არის მტკიცე ქალაქი, ქალაქი დიდი მეფისა – 31:21; 48:2.
 2. ღმერთის ქალაქში არის მდინარე გამახალისებელი დინებებით – 46:4-5.
 3. მასში ღმერთი შესაძლებლობას გვაძლევს გავიცნოთ ჩვენი თავი, და მასში ღმერთი არის მაღალი მისადგომელი – 48:3.
 4. ის არის საშინელება მტრისათვის – მუხ. 3-6; 76:2-3.
 5. ის არის სრულყოფილება სილამაზის – 50:2.
 6. ის არის მიზანი ღმერთის სიამოვნების – 51:18.
 7. ღმერთის ქალაქში არის სასამართლოს ტახტები – 122:5.
 8. უფალი აკურთხებს სხვებს მისგან, და უფალი იკურთხება მისგან – 134:3; 135:21.

VI. საბოლოო შედეგი ქრისტეთი როგორც კეთილი მიწით ჩვენი ტკობისა არის ღვთაებრივ-ადამიანური ერთობლიობა გამზადებული სამერთიანი ღმერთისა მის ხელახლაშობილ,

გარდასახულ და განდიდებულ სამნაწილოვან ადამიანებთან როგორც მარადიული
საცხოვრებელი და ღმერთის სამეფო – გამოცხ. 21:3, 22; 22:5.